

11/96

Sedan kronofogdemyndigheten begärt ett bolag i konkurs på grund av restförda skatter har skatteskulden undanröjts. Kronofogdemyndigheten har därefter återkallat konkursansökan. Tingsrätten har avskrivit konkursansökningsmålet och därvid ålagt staten att svara för bolagets rättegångskostnader. Hovrätten har förordnat att vardera parten skall svara för sin rättegångskostnad.

Lagrum 18 kap 5 § rättegångsbalken (jfr även RIC 3/96)

Beslut

SVEA HOVRÄTTIS BESLUT 1996-04-02 i mål Ö 4355/95

RSV:s dnr

7300 - 95/751

Slagord till RIC-register

Konkurs

- ansökan

- rättegångskostnader

Rättegångskostnader

- konkurs

Tingsrättens beslut bifogas inte.

Avd. 4

PROTOKOLL

1996-02-23

Föredragning i Stockholm

Ö 4355/95

Rotel 66

RÄTTEN

Hovrättslagmannen Rolf Holmquist, hovrättsrådet Bo Wiegert samt t.f. hovrättsassessorn Charlotte Ingvar-Nilsson, referent

PROTOKOLLFÖRARE

Referenten, även föredragande

KLAGANDE

Staten genom Riksskatteverket, Processenheten, 171 94 SOLNA, företrätt av avdelningsdirektören Nils-Bertil Morgell, samma adress

MOTPART

Kärnbyggen Aktiebolag, 556435-7258, Box 51, 147 06 UTTRAN

Ombud: jur kand Lars Duvheim, Box 8115, 104 20 STOCKHOLM

SAKEN

Rättegångskostnad

ÖVERKLAGADE BESLUTET

Huddinge tingsrätts beslut 1995-10-11 i mål nr K 25/95

Föredraganden anmäler följande. Tingsrätten har i det överklagade beslutet efter återkallelse avskrivit ett mål mellan parterna angående försättande i konkurs och därvid ålagt staten att svara för motpartens rättegångskostnad.

Staten har yrkat att hovrätten förordnar att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad vid tingsrätten.

Kärnbyggen Aktiebolag har bestritt ändring.

Målet föredras varefter hovrätten fattar följande

BESLUT (att meddelas 1996-04-02)

Som grund för sin talan har staten anfört: Bolaget har genom försummelse låtit sig sköntaxeras vid 1993 års taxering. Bolaget har inte förrän maj 1995 presterat sådana handlingar som kunnat ligga till grund för ett beslut från skattemyndigheten om betalningsanstånd. Bolagets försummelse har föranlett onödig rättegång. Bolaget skall därför stå sin egen rättegångskostnad (18 kap 3 § rättegångsbalken).

Till utveckling av sin talan har staten vidare anfört: Kronofogdemyndigheten ansökte 1995-01-25 att bolaget skulle försättas i konkurs.

Vid konkursförhandling 1995-02-17 begärde bolaget fyra veckors uppskov för att skattemyndigheten skulle hinna behandla bolagets ärende. Med statens medgivande beviljade tingsrätten sådant uppskov.

Även vid den därpå följande konkursförhandlingen 1995-03-17 begärde bolaget uppskov. Som skäl anfördes denna gång att bolaget behövde fem veckor på sig för att skaffa en revisor. Med statens medgivande beviljade tingsrätten även detta uppskov.

Under uppskovstiden begärde bolaget skriftligen att tingsrätten skulle bordlägga målet i avbidan på någon förundersökning i brottmål. KFM motsatte sig bolagets begäran; en begäran som för övrigt inte torde vara förenlig med konkurslagens handläggningsregler.

Vid förhandling 1995-04-21 begärde bolaget och tillstyrkte staten ytterligare uppskov. Anledningen till uppskovet var att bolagets taxering skulle behandlas i skattenämnd 1995-04-27.

Före nästa konkursförhandling kontaktade KFM skattemyndigheten för att efterhöra resultatet av skattenämndens behandling. Skattemyndighetens handläggare upplyste att skattenämnden inte ändrat bolagets taxering, att bolagets överklagande överlämnats till länsrätten samt att bolaget inte hade begärt anstånd med att betala den restförda skatten.

Vid konkursförhandlingen 1995-05-05 upprepade bolaget sin begäran att konkursansökningsärendet skulle vilandeförklaras i avbidan på resultat av polisutredning och JO-anmälan. Bolaget framställde vidare jävsinvändning mot rättens ordförande. Det må här noteras att samme domare tjänstgjort som ordfö-

rande vid förhandlingen 1995-04-21 utan att jävsinvändning framställts. Bolaget överlämnade vidare till KFM en till skattemyndigheten ställd ansökan om anstånd med att betala den restförda skatten. Målet slutfördes och överlämnades till rättens prövning.

KFM översände samma dag per telefax bolagets anståndsbegäran till skattemyndigheten för handläggning.

Skattemyndigheten beslöt 1995-05-08 att medge bolaget anstånd med att betala den restförda skatten i avvaktan på dom från länsrätten.

Nästkallande dag återkallade KFM konkursansökan.

Bolaget har som grund för sitt bestridande gjort gällande att det i förevarande fall är staten som såväl genom kronofogdemyndigheten som skattemyndigheten genom försummelse föranlett onödig rättegång i både tingsrätten och länsrätten.

Av handlingarna i målet framgår, att den skattefordran som legat till grund för konkursansökningen avsett en restförd kvarstående skatt enligt 1993 års taxering som påförts bolaget efter skönstaxering, att bolaget under ärendets handläggning vid tingsrätten med statens medgivande vid flera tillfällen beviljats uppskov med ansökningens prövning samt att staten genast återkallat sin ansökan sedan bolaget i maj 1995 beviljats anstånd med betalning av skatten i avbidan på dom från länsrätten.

Då konkursansökningen och de därav föranledda kostnaderna i målet således uteslutande berott på omständigheter som är att hänföra till bolagets underlåtenhet att lämna skattemyndigheten ett tillfredsställande underlag för beslut i skatteärendet anser hovrätten att det föreligger sådana särskilda omständigheter som enligt 18 kap 5 § andra stycket rättegångsbalken bör föranleda att vardera parten skall svara för sin rättegångskostnad i målet.

På grund av det anförda förordnar hovrätten, med upphävande av tingsrättens beslut under punkt 2, att vardera parten skall svara för sin rättegångskostnad i målet.

